

zeskant(en)

Een zeskant (hexagon) is niet bepaald de moeilijkste onder de vliegers. Het is een vlakke vlieger met staart, die wat betreft de benodigde wind een heel groot bereik heeft. Met groot gemak kan er vanaf 3 tot en met 6 Beaufort mee gevlogen worden. Van origine is het een Chinees model.

De regelmatige zeskant leent zich prima om een afbeelding te dragen. Iedereen kan hierop zijn creativiteit met de kleurindeling en/of illustraties uitleven.

Ook kunnen de randen voorzien worden van franjes en kan er een zoemer aan bevestigd worden. Bovendien zijn er nog tal van variaties mogelijk, zoals een zeskantige vlieger met een gat in het midden of de zeskant met ongelijke zijden. Hierop zal met een volgend artikel worden teruggekomen.

Eigenlijk zou iedere beginner eens zo'n vlieger moeten maken alvorens moeilijker ontwerpen ter hand te nemen. Resultaat is altijd verzekerd.

Constructie

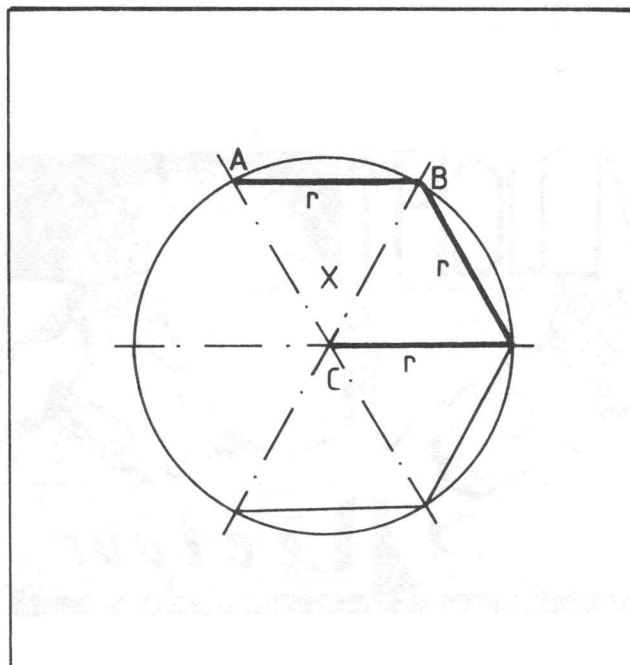
Neem een cirkel en zet de straal zesmaal op de omtrek af, dan hebben we de 6 hoekpunten. Trek hiertussen de lijnen en de zeskant is bepaald. Vergroten of verkleinen kan langs de lijnen tussen het middenpunt van de cirkel en de hoekpunten plaatsvinden.

De standaardtoom is 3-puntig. Neem vanuit A, B en C een lijntje dat zolang is als de straal (= één zijde). Verbindt de uiteinden met elkaar en de toom is gereed. Ik sprak over "standaardtoom". In de praktijk zal blijken dat de toomlijn vanuit C iets korter moet worden gekozen (zie punt 2 onder "proefvlucht").

Een zeskant heeft een geraamte dat uit 3 stokken bestaat, die elkaar in het midden kruisen; de horizontale ligger ligt tegen het dek aan! De stokken kunnen van raminhout, RF-buis of bamboe zijn. Ze worden op het kruispunt bij elkaar gebonden, terwijl dat punt tevens aan de buikzijde van de vlieger als toombevestiging (C) dient.

Het dek kan van spinnakernylon, plastic of papier gemaakt worden, hier spelen de duurzaamheid en de kosten een belangrijke rol.

Op de bevestiging van de stokken tussen de hoekpunten bij spinnakernylon wil ik in dit kader niet te diep ingaan. Het kan met hoesjes van spinnakernylon of een dubbelgevouwen stuk dacron, dat op de hoekpunten wordt gestikt waarin de stokuiteinden steken. Andere

manieren zijn stokken met dwarspennetjes die in ringetjes steken, of inkepingen in de stok waarin een aan de vlieger bevestigd touwtje met knoop haakt. Hierover is vaker geschreven.

De staart

Zoals bij alle vlakke vliegers moet de staart effectief zijn. Plastic stuntstaarten voldoen absoluut niet, ze zijn te glad. Een reepjes- of buisstaart (zie VLIAGER 91/1 blz. 9) van voldoende lengte is absoluut nodig.

Proefvlucht

Er zijn drie dingen waarop te letten:

1. Probeer de zeskant zo hoog mogelijk te tomen, (begin met de 3 toomlijnen vanuit A, B en C even lang te nemen, daarna A en B zo kort mogelijk ten opzichte van C) zodat de stand van de vlieger zo vlak mogelijk is, waardoor de trekkracht sterk vermindert. Een en ander gaat overigens samen met de effectiviteit van de staart.
2. De zeskant is te hoog getoomd als nu en dan de neusrand een stukje naar voren klapt (beweging van een vogel die naar een korreltje pikt).
3. Als de zeskant van links naar rechts zwaait is de staart te weinig effectief (te glad of te kort) en/of de toom te hoog.

De beste eindstand voor deze vlieger is een zo hoog mogelijk staande vlieger, waarbij de vlieger en de staart één rechte lijn vormen en de vlieger "stil" in de lucht staat.